

Lev XIV.: všetci pokrstení sú kňazi a proroci (9)

Každý pokrstený je povolaný šíriť a brániť vieru. To pripomenul pápež Lev XIV. vo svojej katechéze, ktorá sa zameriavala na jadro dokumentu *Lumen Gentium* a na nenahraditeľnú úlohu laikov v poslaní Cirkvi.

18.03.2026

**II. Dogmatická konštitúcia *Lumen
gentium***

4. Cirkev ako kňazský a prorocký ľud

Čítanie 1Pt 2,9-10

„Vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo, aby ste zvestovali slávne skutky toho, ktorý vás z tmy povolal do svojho obdivuhodného svetla. Kedysi ste ani ľuďom neboli, a teraz ste Boží ľud; vy, čo ste nedosiahli milosrdenstvo, teraz ste milosrdenstvo dosiahli.“

Drahí bratia a sestry, dobrý deň a vitajte!

Dnes by som sa chcel opäť venovať
druhej kapitole koncilovej
konštitúcie *Lumen gentium* (LG),
venovanej Cirkvi ako Božiemu ľudu.

Mesiášsky ľud (LG, 9) dostáva od
Krista účasť na kňazskom, prorockom
a kráľovskom diele, v ktorom sa
uskutočňuje jeho spásonosné
poslanie. Konciloví otcovia učia, že
Pán Ježiš prostredníctvom novej a
večnej zmluvy ustanovil kráľovstvo
kňazov, keď ustanovil svojich
učenikov do „kráľovského
kňazstva“ (1Pt 2,9; porov. 1Pt 2,5; Zj
1,6). Toto spoločné kňazstvo veriacich
je darované krstom, ktorý nás
oprávňuje klaňať sa Bohu v duchu a
pravde a „verejne vyznávať vieru,
ktorú sme prijali od Boha
prostredníctvom Cirkvi“ (LG, 11).
Okrem toho prostredníctvom sviatosti
birmovania sú všetci pokrstení
„dokonalejšie spojení s Cirkvou a
bohato obdarúvaní osobitnou silou
Ducha Svätého, takže sú ako praví

Kristovi svedkovia väčšmi povinní šíriť a brániť vieru slovom i skutkom“ (tamže). Toto zasvätenie je základom spoločného poslania, ktoré spája vysvätených kňazov a veriacich laikov.

V tejto súvislosti pápež František poznamenal: „Hľadiť na Boží ľud znamená pamätať na to, že všetci vstupujeme do Cirkvi ako laici. Prvou sviatosťou, tou, ktorá navždy pečatuje našu identitu a na ktorú by sme mali byť vždy hrdí, je krst. Prostredníctvom neho a pomazaním Duchom Svätým sú [veriaci] „posvätení na duchovnú stavbu a sväté kňazstvo“ (LG, 10), takže všetci spolu tvoríme svätý verný Boží ľud“ (List predsedovi Pápežskej komisie pre Latinskú Ameriku, 29. marca 2016).

Vykonávanie kráľovského kňazstva prebieha mnohými spôsobmi, ktoré všetky smerujú k nášmu posväteniu,

predovšetkým účasťou na eucharistickej obete.

Prostredníctvom modlitby, askézy a činnej lásky tak svedčíme o živote obnovenom Božou milosťou (porov. LG, 10). Ako to zhrňuje Koncil, „posvätný a organicky usporiadaný ráz kňazského spoločenstva sa uskutočňuje prostredníctvom sviatostí a čností“ (LG, 11).

Konciloví otcovia ďalej učia, že svätý Boží ľud sa podieľa aj na prorockom poslaní Krista (porov. LG, 12). V tejto súvislosti uvádzajú dôležitú tému *zmyslu pre vieru (sensus fidei) a súhlasu veriacich (consensus fidelium)*. Doktrínálna komisia koncilu upresnila, že tento *sensus fidei* „je akousi schopnosťou celej Cirkvi, vďaka ktorej vo svojej viere rozpoznáva odovzdané zjavenie, rozlišuje medzi pravdou a lžou vo veciach viery a zároveň do nej preniká hlbšie a plnšie ju uplatňuje v živote“ (porov. *Acta Synodalia*, III/1,

199). Zmysel viery teda nepatrí jednotlivým veriacim ako takým, ale ako členom Božieho ľudu ako celku.

Lumen gentium sústreďuje pozornosť na tento posledný aspekt a spája ho s neomylnosťou Cirkvi, s ktorou je neomylnosť rímskeho pápeža úzko spätá a ktorej slúži. „Spoločenstvo veriacich ako celok, ktorému sa dostalo pomazania od Ducha Svätého (porov. 1Jn 2,20.27), sa nemôže myliť vo viere a túto svoju osobitnú vlastnosť prejavuje nadprirodzeným zmyslom pre vieru, ktorý je v celom ľude, keď od biskupov až po posledného veriaceho laika vyjadruje svoj všeobecný súhlas vo veciach viery a mravov“ (LG, 12). Cirkev teda ako spoločenstvo veriacich, ktoré samozrejme zahŕňa aj duchovných pastierov, sa nemôže myliť vo viere: orgánom tejto jej vlastnosti, založeným na pomazaní Duchom Svätým, je nadprirodzený zmysel pre vieru celého Božieho ľudu, ktorý sa

prejavuje v súhlase veriacich. Z tejto jednoty, ktorú chráni cirkevné magisterium, vyplýva, že každý pokrstený je aktívnym subjektom evanjelizácie, povolaný vydávať dôsledné svedectvo o Kristovi podľa prorockého daru, ktorý Pán vlieva do celej svojej Cirkvi.

Duch Svätý, ktorý k nám prichádza od zmŕtvychvstalého Ježiša, totiž „rozdeľuje medzi veriacich všetkých stavov aj osobitné milosti, pomocou ktorých ich robí schopnými a ochotnými podujat sa na rozmanité diela a úlohy užitočné na obnovu a ďalšie budovanie Cirkvi“ (LG, 12).

Zvláštnym prejavom tejto charismatickej vitality je zasvätený život, ktorý neustále klíči a rozkvitá pôsobením milosti. Aj cirkevné združenia sú žiarivým príkladom rozmanitosti a plodnosti duchovných ovocí pre budovanie Božieho ľudu.

Milovaní, prebudíme v sebe
povedomie a vďačnosť za to, že sme
dostali dar byť súčasťou Božieho
ľudu, a tiež zodpovednosť, ktorú to so
sebou prináša.

Preklad: Zuzana Klimanová

*Prevzaté z: [https://
www.vaticannews.va/sk/...](https://www.vaticannews.va/sk/...)*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/lev-xiv-vsetci-pokrsteni-su-
knazi-a-proroci/](https://opusdei.org/sk-sk/article/lev-xiv-vsetci-pokrsteni-su-knazi-a-proroci/) (20.03.2026)